

בש"פ 2558/14 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 2558/14

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר (ראשונה) לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד ארז בן ארויה

בשם המשיב: עו"ד וסים דראושה

החלטה

1. מונחת לפני בקשה ראשונה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים או עד מתן פסק-הדין בת"פ 41263-07-13 (בבית המשפט המחוזי בירושלים).

נגד המשיב הוגש כתב אישום (מיום 22.7.2014) המייחס לו עבירות מין בתוך המשפחה שחומרתן מדברת בעד

עמוד 1

עצמה. על-פי כתב האישום נהג המשיב לפגוע פגיעות מיניות קשות בשתיים מבנותיו, זאת במהלך השנים 2010-2012, ובפרט החל מחודשים יולי-אוגוסט 2012. פגיעות אלו כוללות נגיעה באבריהן המוצנעים של המתלוננות, מעשה סדום ומעשים מיניים נוספים. בשל מעשיו הואשם המשיב בעבירת מעשה מגונה (ריבוי מעשים) ובעבירות מעשה סדום (ריבוי מעשים) וניסיון למעשה סדום. נוסף לכך מיוחסת למשיב עבירה של הדחה בחקירה.

יחד עם הגשת כתב האישום עתרה המבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. בדיון שהתקיים ביום 25.7.2013 הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה נגד המשיב, ובהסכמת הצדדים נתבקש תסקיר שירות המבחן. התסקיר קבע למשיב רמת סיכון גבוהה ביותר, ושלל אפשרות של חלופת מעצר, בין היתר בשל החששות לפגיעה במתלוננות ולשיבוש מהלכי משפט. בהסכמת הצדדים, הורה בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט א' רומנוב) ביום 11.8.2013 על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

מאז נקבעו מועדים רבים לתשובת המשיב לכתב האישום ולשמיעת הוכחות, כולל שמיעת עדויות מכמה עדים. ביחס למתלוננות עצמן עלה קושי בהבאתן לדוכן העדים. בדיון האחרון שהתקיים ביום 24.3.2014 קבע בית המשפט שאין מנוס מהוצאת צווי הבאה המלווים בסנקציות. הדיון הבא נקבע ליום 29.4.2014.

2. בדיון שהתנהל בפניי הבהיר ב"כ המדינה כי פרשת התביעה הסתיימה, למעט העדתם של שתי המתלוננות, בנות כ-18 ו-16 בהתאמה. הדיון קבוע לשמיעת ראיות במהלך חודש אפריל. הוצאו כאמור צווי הבאה נגד המתלוננות. היה וצווי ההבאה יבוצעו קודם למועד שנקבע, תבקש המדינה מבית המשפט להקדים את מועד שמיעת עדותיהן. מנגד, הסנגור מסכים כי בית המשפט מנהל את התיק בקצב טוב מבחינת קביעת מועדים, אך מצוין כי כבר נקבעו שני מועדים בהם לא העידו המתלוננות הואיל והן לא אותרו, ואין כל ערובה כי המתלוננות תתייצבנה בתאריך הבא.

3. שני שיקולים עומדים ביסוד ההכרעה בבקשה מעין זו – מסוכנותו של המשיב, וקצב המשפט. השיקול הראשון מתמקד באינטרס הציבורי, ואילו השיקול השני נועד להבטיח שמירת זכויותיו של נאשם שטרם הורשע ונהנה מחזקת החפות.

בענייננו רבה ההסכמה. אין מחלוקת כי בית המשפט מנהל את התיק ביעילות. אוסיף כי אף הסנגור הסכים לבקשת המדינה למעצרו של המשיב עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו, גם על בסיס תסקיר המעצר שתיאר את המסוכנות לכאורה של המשיב. כן נוסף כי העבירות חמורות הנה. המדובר בעבירות מין בתוך המשפחה נגד שתי קרבנות, בנותיו של המשיב. המסוכנות נגזרת הן מסוג העבירות על-פי החזקה הסטטוטורית, והן מעוצמתן בנסיבות העניין. עברו הפלילי העשיר של המשיב תורם אף הוא למשקל של המסוכנות. נוסף על העבירות עצמן, לכאורה איים המשיב ונהג במתלוננות באלימות, ואף לאחר שהורחק מביתו התקשר לאחת הבנות ואיים עליה שלא תתלונן נגדו. מכאן שיקול נוסף העומד נגד שחרורו של המשיב, בדמות החשש לשיבוש הליכי המשפט.

הקושי בקבלת הבקשה נובע מהקושי בהעדת המתלוננות. כמובן, על-פני הדברים הן עדות חשובות במשפט. השאלה העומדת לדיון היא: האם לעת הזאת יש מקום להורות על שחרור המשיב עקב אי-הצלחת התביעה להביא אותן להעיד. שאלה זו אינה תיאורטית, אלא תלויה בנסיבות העניין. כאמור, בית המשפט מקדם את המשפט בצורה משביעת

רצון. זו בקשה ראשונה להארכת מועד. המדינה הגישה בקשה להוצאת צו הבאה, והעניין בטיפול.

לאחר בחינת מכלול הנסיבות, ועל רקע כל האמור, דעתי היא כי לעת הזאת נוטה הכף למתן הזדמנות למדינה לסיים את שלב שמיעת ראיות התביעה בלי שישוחרר המשיב. תוצאה אחרת עשויה להפר את האיזון הראוי בין הצדקת המשך מאסרו של המשיב לבין העיכוב שנוצר בסיום פרשת התביעה.

4. סוף דבר, הנני נעתר לבקשה ומאריך את מעצרו של המשיב ב-90 יום החל מתאריך 22.4.2014, או עד למתן פסק דין בת"פ 41263-07-13 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם. חזקה על בית המשפט כי בהתאם להשתלשלות ההליכים בדיון ההוכחות הבא בתאריך 29.4.2014 ייקבעו מועדים נוספים.

ניתנה היום, י' בניסן התשע"ד (10.4.2014).

שׁוֹפֵט